

Το κυνήγι δανειοληπτών από δικαστικές διαταγές πληρωμών υπέρ των τραπεζών

Παρασκευή, 30 Αυγούστου 2013

Ιωάννης Σακκάς, Πρόην Εισαγγελέας

Κυνήγι δανειοληπτών από την ανεξάρτητη Δικαιοσύνη με ικανοποίηση παράνομου Γενικού Όρου Συναλλαγών των Τραπεζών με παράνομες και άκυρες Διαταγές Πληρωμής. Απάτη τραπεζών ενώπιον Δικαστηρίων ή υπόθαλψη τραπεζικής παρανομίας από τη Δικαιοσύνη ή και τα δύο; Το μεγάλο ερώτημα. Η ώρα ευθύνης της Δικαιοσύνης εν μέσω κρίσης και μνημονιακών μέτρων στη Ελλάδα.

Είναι γνωστό ότι οι τράπεζες μεταξύ των άλλων γενικών όρων συναλλαγών στην κατάρτιση δανείων με τους πελάτες τους -καταναλωτές εδώ και χρόνια έχουν συμπεριλάβει μεταξύ άλλων και τον γενικό όρο ότι οι τόκοι υπολογίζονται με βάση έτος 360 ημερών. Αυτός όμως ο όρος εκρίθη παράνομος και καταχρηστικός από 4-3-2005 σύμφωνα με την αμετάκλητη απόφαση 430/2005 του Αρείου Πάγου (Δ Πολιτικό Τμήμα) καθώς ήρχετο σε αντίθεση με το παράγωγο ευρωπαϊκό-κοινοτικό δίκαιο (οδηγία) που ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με κοινή υπουργική απόφαση (Ζ1-178/13.2.2001, ΦΕΚ Β 255./8-3-2001) και επιβάρυνε το επιτόκιο κάθε ημέρας παρανόμως στον δανειολήπτη επιπλέον με 1,3889% τόκο (βλ την απόφαση), ενώ ο νόμιμος τρόπος υπολογισμού του τόκου ήταν με βάση έτος 365 ημερών. Όμως η αμετάκλητη απόφαση επειδή προέρχεται μετά από συλλογική αγωγή με τη διαδικασία του Ν 2251/1994 περί προστασίας καταναλωτών, έχει δημιουργήσει δεδικασμένο έναντι πάντων και οι Ελληνικές Τράπεζες όφειλαν να συμμορφωθούν και να αποδώσουν- επιστρέψουν τους παράνομους τοκογλυφικούς τόκους που κεφαλαιοποίησαν μαζί με τους τόκους που επέβαλαν επ' αυτών. Αυτή η παρανομία των τραπεζών είναι γνωστή στους Δικαστές από το 2001 τουλάχιστον.

Στις 16-4-2010 από την Ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας εξεδόθη η με αριθμ 1210/2010 απόφασή του με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση ακύρωσης 15 τραπεζών κατά της Ζ1-798/25-6-2008 –ΦΕΚ Β 1353/11-7-2008 απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης με την οποία μεταξύ άλλων παρανόμων –καταχρηστικών ΓΟΣ, απαγόρευε στις τράπεζες να αναγράφουν στις δανειακές συμβάσεις και τον παραπάνω παράνομο και τοκογλυφικό όρο συναλλαγών. Ως εκ τούτου πλέον η παραπάνω υπουργική απόφαση αποτελούσε κανόνα αναγκαστικού δικαίου και αυτό το γνώριζαν τραπεζίτες και δικαστές, οι οποίοι σε δικαστικές υποθέσεις όφειλαν να εφαρμόζουν αυτεπάγγελτα την παραπάνω αναγκαστική απαγόρευση .

Οι τράπεζες όμως συνέχιζαν το βιολί τους και στο κλείσιμο των δανειακών συμβάσεων στο οφειλόμενο δανειακό υπόλοιπο ή κατάλοιπο συμπεριλάμβαναν στην απαίτηση τους και τον παράνομο τόκο και με αιτήσεις τους έκδοσης Διαταγών Πληρωμής, όπως γίνεται πρόσφατα εν μέσω κρίσης, κατά των δανειοληπτών για να κατασχέσουν τα σπίτια τους-κατοικίες τους, παριστάνουν στους Δικαστές εγγράφως εν γνώσει τους ψευδώς, μετά τις ως άνω αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, ότι το αναγραφόμενο χρηματικό ποσόν στην αίτησή τους είναι το νόμιμο και αληθές και ζητούσαν και ήδη ζητούν από τους Δικαστές να εκδοθούν Διαταγές Πληρωμής για τα συνολικά ποσά στις αιτήσεις τους που μέρος αυτών ήταν παράνομο και συνεπώς ήταν και είναι ελαττωματική η απαίτηση της τράπεζας ως μη βέβαιη και εκκαθαρισμένη.

Οι Δικαστές σύμφωνα με το νόμο, τα άρθρα 627 περ α –β και 628 παρ 1 του ΚΠολΔ, σε τέτοιες περιπτώσεις με την περιβόητη υψηλή τους αντίληψη και ανεξαρτησία τους μπορούσαν να απορρίπτουν τις αιτήσεις των τραπεζών για έκδοση Διαταγών Πληρωμής, αφού μπορούσαν να ζητήσουν από τις τράπεζες εξηγήσεις (δηλαδή το σύστημα δικαιοσύνης είναι ανακριτικό στο στάδιο έκδοσης διαταγής πληρωμής), και η αιτούσα την διαταγή πληρωμής τράπεζα δεν ήθελε να συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις του Δικαστή για την συμπλήρωση ή διόρθωση της αίτησης για το πραγματικό νόμιμο οφειλόμενο ποσόν του δανειολήπτη μετά τις δύο παραπάνω αποφάσεις. Η απόρριψη σημειώνεται κάτω από την αίτηση και αναφέρεται με συντομία ο λόγος της απόρριψης. Δηλαδή ο Δικαστής μπορούσε να απορρίψει την Αίτηση της τράπεζας για έκδοση Διαταγής Πληρωμής με τον σύντομο λόγο, ότι από την θεώρηση του περιεχόμενου της αίτησης και της προσκομισθείσας σύμβασης δανείου, προκύπτει ότι στο συνολικό αιτούμενο ποσόν περιέχεται παράνομο ποσόν τόκου από τον ΓΟΣ (τον ανωτέρω υπολογισμού τόκου με βάση έτος 360 ημερών αντί 365 ημερών) που βάσει της πάγιας νομολογίας ΑΠ 430/2004 και ΟΛΣτΕ 1210/2010 κλπ εκρίθη παράνομος και το Δικαστήριο δεν νοείται να συμπεριλάβει σε εκτελεστό τίτλο παράνομο ποσά.

Αντί όμως αυτών των νομίμων ενεργειών οι Δικαστές τρέχουν να ικανοποιήσουν τα αιτήματα των τραπεζών ολικώς βάζοντας στο τρέξιμο και σε μελάδες τους δανειολήπτες να κινδυνεύει η περιουσία τους, το σπίτι τους να κατασχεθεί και με παράνομες απαιτήσεις των τραπεζών εάν δεν προλάβουν να αντιδράσουν νομικά εντός 3 ημερών, με ανακοπή, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και αίτημα προσωρινής διαταγής κατά της τράπεζας, για να αποφύγουν την παγίδα του άρθρου 926 ΚΠολΔ, της αναγκαστικής εκτέλεσης την 4η ημέρα από την επίδοση της Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή (Εκτελεστού Τίτλου).

Οι Δικαστές μπορούσαν να βάλουν έγκαιρα φρένο στις παράνομες απαιτήσεις των τραπεζιτών. Και όμως δεν το κάνουν. Έτσι γεμίζουν αστικές δικογραφίες τα δικαστήρια και οι πολίτες αναγκάζονται να τρέχουν στα δικαστήρια εν μέσω κρίσης. Το Δικαστικό Σύστημα στην Ελλάδα όπως λειτουργεί παράγει επιπλέον δικαστική ύλη και φαίνεται σ' αυτή την περίπτωση. Δυστυχώς ισχύει αυτό που λέει ο λαός «δουλεία δεν είχε ο δ... και λήστευε τα παιδιά του».

Πέραν αυτών θα πρέπει να σημειωθεί ότι παρά το ότι το θέμα των δανειοληπτών, ως πληθυσμιακή οντότητα, εν όψει απρόοπτης μεταβολής των συνθηκών (κατ' άρθρα 388 και 288 του Αστικού Κώδικα) έχει αναδειχθεί σε μείζον κοινωνικό-οικονομικό πρόβλημα εν όψει της κρίσης και οι κερδοσκόποι περιμένουν, οι δικαστικές και εισαγγελικές αρχές στην Ελλάδα δεν έχουν δώσει έγκαιρη συντονισμένη λύση στις παράνομες απαιτήσεις των τραπεζών που τις ενσωματώνουν μέσα σε νόμιμες δανειακές απαιτήσεις τους. Ουδέποτε έχει προσδιορισθεί πόσο παράνομο τόκο έχουν εισπράξει οι τράπεζες με τον παραπάνω ΓΟΣ εν όψει των δανείων που έδωσαν από το 2001 τουλάχιστον, που με διαφημίσεις ωθούσαν τους πολίτες σε λήψη δανείων.

Τι θα έχουν να πουν οι Δικαστές και Εισαγγελείς αν αύριο κατασχεθούν κατοικίες φτωχών πολιτών δανειοληπτών για χρηματικές απαιτήσεις συστημικών τραπεζών από δάνεια που μέσα σε Διαταγές Πληρωμής Δικαστηρίων (εκτελεστοί τίτλοι κατά το ελληνικό δίκαιο) συμπεριλήφθησαν παράνομοι τοκογλυφικοί τόκοι από την αιτούσα τράπεζα και η Δικαιοσύνη με τη συμπεριφορά της νομιμοποίησε παράνομα έσοδα τραπεζών και δανειολήπτες οδηγήθηκαν στην εξαθλίωση, την φτώχεια και την αυτοκτονία.

Πέραν αυτών έχω να σημειώσω τα εξής: Η απάτη ενώπιον δικαστηρίου (άρθρο 386 ΠΚ) τελείται και με έκδοση Διαταγής Πληρωμής με βάση έγγραφο που ενσωματώνει τοκογλυφικούς τόκους (βλ απόφαση ΑΠ 127/1989 ΠοινΧρ ΛΘ σελ 733) και μπορεί να τελεσθεί και με αθέμιτη παρασιώπηση αληθούς περιστατικού, όταν η παρασιώπηση μπορεί να παραπλανήσει το δικαστήριο στην έκδοση δυσμενούς για τον αντίδικο απόφασης (δανειολήπτη), που θα του προξενήσει περιουσιακή βλάβη, που θα απεφεύγετο εάν η διάδικος (πχ αιτούσα τράπεζα) τηρούσε το καθήκον αληθείας κατ' άρθρο 116 ΚΠολΔ και ανακοίνωνε με την αίτησή της (εν προκειμένω) στο δικαστήριο σημαντικό για την όλη υπόθεση αληθές περιστατικό (πχ τόκους από παράνομο ΓΟΣ) που επηρεάζει το βέβαιο και εκκαθαρισμένο της τραπεζικής απαίτησης. (βλ σχετικά ΑΠ 176/2006 Ποιν Χρ ΝΣΤ σελ 793, 1956/2001 ΠοινΔικ 2002 σελ 449 κλπ Ποινικός Κώδικας Ερμηνεία-Εφαρμογή Μιχ Μαργαρίτη Αρεοπαγίτη ε.τ. παρ/φοι 10, 11, 61,62, 63, 70, έκδοση 2008 Π. Σάκκουλα).

Αυτή τη περίπτωση θα πρέπει οι δανειολήπτες να την επικαλεσθούν σε περίπτωση άσκησης Ανακοπής, Ασφαλιστικών Μέτρων και έκδοσης προσωρινής διαταγής κατά της αντίστοιχης τράπεζας.

Τι θέση θα πάρουν οι δανειολήπτες ως πληθυσμιακή οντότητα εν μέσω κρίσης για να αντιμετωπίσουν Διαταγές Πληρωμής υπέρ συστημικών τραπεζών που αφού πήραν από τους φορολογούμενους 50 δις ευρώ για ανακεφαλαιοποίηση, τώρα επιπλέον αποφάσεις δικαστών νομιμοποιούν παράνομους τόκους με τον παραπάνω ΓΟΣ και κινδυνεύει με κατάσχεση το σπίτι τους; Δεν θα σκεφθούν μόνον ότι η Διαταγή Πληρωμής, ως εκτελεστός τίτλος, πάσχει ακυρότητας ως προϊόν απάτης ενώπιον Δικαστηρίου και μπορεί να ασκήσει ανακοπή κλπ (αν έχει χρήματα για δικηγόρους). Οι πολίτες-δανειολήπτες θα σκεφθούν ότι Δικαστές παρανόμως υποστηρίζαν παράνομα τοκογλυφικά αιτήματα τραπεζών ξεπλένοντας παράνομα χρήματα (παράνομους τόκους) μέσω Διαταγών Πληρωμής.

Η Δικαιοσύνη θα πρέπει να βρει έγκαιρο τρόπο να προστατεύσει το κύρος της.

Ιωάννης Σακκάς, Πρώην Εισαγγελέας